

ærede Medlem Hr. Rode maa virkelig have Tid til at lave sig til paa en anden Situation. Et Valg paa Feltraabet: et socialdemokratisk Ministerium i Stedet for det Venstreministerium, vi har, vilde oprive det radikale Venstre til Roden, og det ved det ærede Medlem. Derfor er det nødvendigt, at det ærede Medlem taler sort i nogle Maaneder endnu om den „brede demokratiske Ryg“, inden han er parat til den næste alvorlige Ministerstorm. Dermed er det ikke sagt, at det varer saa særlig længe, inden vi ser den næste. En Dagsorden er det ærede Medlem Hr. Holstein jo kapabel til at lave, passende for enhver Situation og enhver Konstellation, jeg kunde fristes til at tilføje: enhver Konfusion. Det ærede Medlem Hr. Holstein er Specialist i Dagsordener, og naar en Gang det ærede Medlem selv gaar ud af den politiske Dagsorden, vil der over ham kunne holdes den samme trøsterige Tale, som blev holdt over Kokken i „Per Gynt“: Amen, Gut, du var og blev dig selv til Slut.

Jeg vender tilbage til det, jeg begyndte med at sige: at jeg tror, at det borgerlige Samarbejde vil kunne løse sin Opgave, hvis de Partier, der udgør det, selv vil, og hvis de forstaar, baade hvad de magter, og hvad de ikke magter, baade hvad de skal lade ligge, og hvad de kan løse, baade hvad de er enige om, og hvad de ikke skal forsøge at snakke sig fra Uenigheden om. Jeg udtalte, da jeg havde den Ære at indlede denne Forhandling i Aar, at den sikreste Maade til at bringe Samarbejdet til Ophør vilde være, om noget af de to Partier glemte, at de ikke alene er selvstændige Partier, men ogsaa ønsker at vedblive at være det. Det forekommer mig, at man i de allersidste Dage fra enkelte Hold har glemt, at der er principielle Spørgsmaal, i hvilke det konservative Parti og Venstre fra gammel Tid har afvigende Anskuelse, saa afvigende, at det vil være unyttigt at prøve paa at forene dem. Jeg tænker her bl. a. paa Stillingen til et Spørgsmaal som Frihandel eller Beskyttelse. Venstre har altid bygget paa Frihandelsprincippet, det har aldrig lagt Skjul derpaa, og der er ikke sket noget, der har kunnet rokke dets Tro paa, at denne Politik ogsaa fremdeles er den for Landet tjenligste. Dette har Gang efter Gang fundet Udtryk i Taler, holdt af den højtærede Statsminister, sidst i den Tale, den højtærede Statsminister holdt den 7. November her i Tinget. Det er efter min Mening med Urette, man har forsøgt at udlede en Forskel mellem Stats-

ministerens Udtalelse og de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Landbrugsminister i den Tale, som har været Genstand for saa megen Omtale. Den højtærede Statsminister erklærede i sin Tale overfor det ærede Medlem Hr. Drachmann, at Regeringen fuldt ud havde sin Opmærksomhed henvendt paa den ændrede Situation, som forskellige Landes Opsigelse af Mestbegunstigelsestraktaterne havde fremkaldt, og at man var betænkt paa Nødvendigheden af under de tilstundende Traktatforhandlinger at søge opnaaet de størst mulige Fordele for vor Eksport. Vi maa, sagde den højtærede Statsminister, ved disse Forhandlinger selvfølgelig være beredte paa at benytte de Fordele, vor Stilling maatte give os, paa bedst mulig Maade og at gøre det klart for de Lande, vi forhandler med, at de maa yde noget for noget. Den højtærede Statsminister føjede til denne Udtalelse, at Systemet: en stærk protektionistisk Maksimaltarif og en moderatere Tarif aldrig havde fundet Tilslutning i den danske Rigsdag og heller neppe i Fremtiden vilde finde en saadan Tilslutning; men der var andre Veje at gaa, hvorved vi under en Traktatforhandling kunde gøre os gældende for at opnaa Fordele fra fremmede Lande. Statsministeren pegede i sine Udtalelser paa saadanne Veje, men han betonedede, at det ærede Medlem Hr. Drachmann efter hans Mening i høj Grad oversaa den Nytte, vor forholdsvis liberale Toldlovgivning havde gjort i handelspolitisk Henseende. Det var denne Nytte, den højtærede Landbrugsminister gjorde Rede for i sin udførlige Tale her i Tinget. Og at denne Tale blev henvendt direkte til det ærede Medlem Hr. Drachmann, har sin naturlige Forklaring i, at det ærede Medlem Hr. Drachmann meget stærkt og jeg synes paa visse Punkter ret udæskende, havde angrebet den fra dansk Side førte almindelige Handelspolitik. Det ærede Medlem sagde — det staar refereret Sp. 667 —: Vi har aldrig haft nogen positiv Handelspolitik, nu blev man endogsaa stillet overfor Udsigten til at faa en negativ, det vil sige en, der var dikteret os af udenlandske Gesandter og efter udenlandske Hensyn. Og senere siger det ærede Medlem i et Svar til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at denne var ikke utilfreds med den Stilling, at Landbruget som en forpint Handelsrejsende i Øjeblikket styrter fra det ene Marked til det andet og er glad ved at finde en aaben Dør, men ogsaa glad, i alt Fald ikke vil gøre noget særligt, hvis det finder Døren lukket.